

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-06032022-4643

Volume: 6

Issue: 3

Month: January

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 29.10.2021

Accepted: 11.12.2021

Published: 01.01.2022

Citation:

Maragathamani, S.
"Feminine Presence in
Sivaka Chintamani -
Re-Reading." *Shanlax
International Journal of
Tamil Research*, vol. 6,
no. 3, 2022, pp. 171-74.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v6i3.4643](https://doi.org/10.34293/tamil.v6i3.4643)

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Feminine Presence in Sivaka Chintamani - Re-reading

Dr. S. Maragathamani

*Head, Tamil Department, B. K. R Women's College
Gobichettipalayam, Tamil Nadu, Chennai, India*

Abstract - This is how our ancient Tamil literature shows us that life should be like this. Each piece of literature is written according to its own / author-based / period-based / religious basis. In any case, the woman is seen as secondary. Why? When we put forward the question of how we should look like that, it is rather a matter of time. However, the reality is that the woman is marginalized. It is spread over epic, Sangam literature, Tolkappiyam, devotional literature, justice literature, modern literature. It is possible to propose some contradictions when it comes to subjecting literary works to re-reading. And we can identify another angle for the reader. Thus, this article can be seen as a discussion of some of the questions and interpretations that I, as an author, may encounter during the re-reading of the feminist Civakasinthamani.

Keywords: Tamil epics, Civakasinthamani, Devotional Literature, Justice Literature, Modern Literature, Sangam Literature, Gender Discrimination

References

Srinivasan, R. 1991. *Civaka Chintamani* (Prose).

பெண்ணிய வாசிப்பில் சீவக சிந்தாமணி

முனைவர். ச. மரகதமணி

தமிழ்த் துறைத் தலைவர், பி. கே. ஆர் மகளிர் கல்லூரி
கோபிசெட்டிபாளையம், தமிழ்நாடு

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியம் அறக் கருதுக்களைக் கூறினாலும் அதில் பாலினப் பாகுபாடு சார்ந்த கருத்து வேறுபாடுகள் மிகுதியாக உள்ளன. ஒவ்வொரு இலக்கியமும் அது சார்ந்த/ ஆசிரியர் சார்ந்த / காலம் சார்ந்த / சமயம் சார்ந்த என ஏதேனும் ஒன்றைப் பின்பற்றி எழுதப்படுகின்றன. எதைச் சார்ந்து பார்ப்பினும் அதில் பெண் இரண்டாம்பட்சமாகவே பார்க்கப்படுகிறாள். ஏன்? அப்படி பார்க்க வேண்டும் என்ற கேள்வியினை முன் வைக்கின்றபொழுது, அது காலத்தால் முற்பட்டது என்பது பதிலாக இருக்கிறது. எப்படி ஆயினும் பெண் விளிம்பு நிலைக்கு வைக்கப்பட்டு இருந்தால் என்பதே உண்மை. இலக்கியப் பணுவல்களை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும்தொழுது அது சார்ந்த முரண்களை முன்மொழிய முடியும். மேலும் வாசகனுக்கு வேறொரு தளத்தையும் அடையாளப்படுத்த முடியும். அவ்வகையில் காப்பிய இலக்கியமான சீவகசிந்தாமணியினைப் பெண், பெண்ணியம் சார்ந்த மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும்தொழுது புதிய விளக்கங்களைக் கண்டறிய முடியும்.

முக்கியச் சொற்கள்: சீவகசிந்தாமணி, பக்தி இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், சங்க இலக்கியம், பாலினப் பாகுபாடு.

தமிழ்க் காப்பியம்

காப்பியமானது அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு எனும் நான்குபொருள் பற்றியதாக எழுதப்பட வேண்டும் என்பது தண்டியலங்காரம் கூறும் காப்பிய இலக்கணம். காப்பிய அறங்கள் அனைத்துமே, தன்னிகரில்லாத தலைவனையே மையமாகக் கொண்டுள்ளது. காப்பியக்கூறுகளைத் தலைவனே ஏற்று நடப்பவனாகவே காட்சிப்படுத்தப்படுகிறான். இதில் பெண்ணிய நோக்கு என்பது இன்பத்தில் மட்டுமே வருகிறது. அதுவும் அவர்களின் அக வாழ்வு ஆண் மைய நிலையைச் சுற்றியே அமைகிறது.

சீவகசிந்தாமணியின் காப்பிய அறமும் பெண்மை வீழ்ச்சியும்

சீவகன் காந்தருவதத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை,

சுரமஞ்சரி, இலக்கணை என எட்டுப் பெண்களை தன் இன்ப வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வதே காப்பிய அறமாய்ப் பார்க்கப்படுகிறது.

சீவகன் தன் செல்வாக்கைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் படைபலத்தை விரிவாக்கக் கருதியும் ஒவ்வொருகாரணத்திற்கு(வீணைப்போட்டியில் வென்று காந்தருவதத்தை, சுண்ணப்பொடித் தேர்வில் குணமாலை, விடம் மீட்டு பதுமையாரை, தடமித்தன் கொடுக்க கனகமாலை, பண்டங்களை விற்று விமலையை, முதுமைக்கோலம் காட்டி சுரமஞ்சரியை) எட்டுப் பெண்களை மணக்கிறான். எனவே தான், நூல் ஆசிரியரே சீவகனுக்கு “காமதிலகம்” எனப்பட்டம் சூட்டியுள்ளார்.

ஆண்மைய அரசியல்

எட்டுப் பெண்களும் தன் கணவர் (சீவகன்) மற்றொரு பெண்ணை மணந்தான்/மணப்பான் என்பது அறியாமலேயே திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். பெண்கள் போகப் பொருளாக மட்டுமே நினைக்கப்பட்டனரா? அல்லது அப்படியான சமூகப் பின்னணியில் இக்காப்பியம் இயற்றப்பட்டதா? என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எட்டுப் பெண்களுக்கும் நிமிடப்பொழுதில் காதலும், காமமும், திருமணமும் நிகழ்ந்து விடுகின்றன. இது தான் காப்பியம் எடுத்துரைக்கும் பெண் நிலையா? இங்குப் பெண்களுக்கான வாழ்வு என்பது எதனைக்கொண்டு புனிதமாகவோ அல்லது கற்பொழுக்கமாகவோ காட்டப்படுகிறது. காப்பியம் என்ற வடிவம் ஆண்களுக்கு உரிய படைப்பு வடிவமாகவே பெரும்பாலும் தமிழில் விளங்கப்படுவது தெரியவருகின்றது. காப்பிய வெளி என்பது பெண்களுக்கு திறக்காத இரும்புக் கதவாகவே அமைந்து விட்டதை உணர முடிகிறது. (முனைவர் மு.பழனியப்பன், பெண்ணிய வாசிப்பில் மணிமேகலை, puthuinnai.com/p=7534). இதற்குச் சான்றாக இரட்டை காப்பியங்கள் இரண்டும் ஆண் சொல்ல ஆண் கேட்கும் தன்மையில் செய்யப்பட்டவை என்றால், சீவகசிந்தாமணி திருத்தக்கதேவர் என்ற ஆணால் எழுதப்பட்டதா ஆகும்.

பரத்தமை ஒழுக்கம்

“ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்பதே தமிழர் மரபு என்று காலம்காலமாகச் சொல்லப்பட்டாலும் இவை அனைத்தும் ஒரு வழிப்பாதையிலேயே பயணிக்கிறது. கற்பில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பல பாகுபாடுகள் நிலவுகின்றன.

ஆண் பரத்தையிடம் செல்வது ஒரு ஒழுக்கமாகப் பார்க்கப்பட்டது. ஒழுக்கம் என்பது இங்கு ஆண் மைய மொழியால் பொருளே மாறுபட்டு விடுகிறது. பரத்தமை என்பதே ஒழுக்கமாகிவிட்ட, சூழல்

தான் நிலவுகிறது. பரத்தன்மை என்பதே தவறு, பிறகு எப்படி அது ஒழுக்கத்தின் பாற்படும் என்பது முரணான உண்மை. அது மட்டுமல்லாமல் எல்லோராலும் பரத்தமை ஒழுக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாக பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆசிரியர்களால் முன் மொழியப்பட்டுள்ளது. “பரத்தமை ஒழுக்கம்” என்ற சொல் எந்தவிதமான உறுத்தலே இல்லாமல் உச்சரிக்கப்படுகிறது எனில் அங்கு ஆண் மொழியின் வீரியத்தை உற்று நோக்க வேண்டும். இதில் பெண் மனம், ஏக்கம், வருத்தம், வலி எனச் சகலமும் அழிந்து போயின. சீவக சிந்தாமணியின் நாயகன் சீவகனும் இது போன்ற ஒழுக்கச் செயலில் (பரத்தன்மை ஒழுக்கம்) ஈடுபட்டு இருப்பினும் அதுதான் காப்பிய நாயகனின் பெருமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

பெண்மொழி - மெளன மொழி

ஆண் படைப்பு வழியாக வெளிப்பட்ட சீவகசிந்தாமணியில் வரும் பெண் கதைமாந்தர்களையும் அவர்களுடைய சிக்கல்களையும் அதற்கான தேடல்களையும் விவாதிக்கவேண்டும். அப்படி விவாதிக்கும் பொழுது அது மெளன மொழியாகவே கொள்ள முடிகிறது. எட்டுப் பெண்களையும் சீவகன் திருமணம் செய்யும் பொழுதும், அவர்களை ஒன்றினைந்து எட்டு பெண்களை அங்கிகரித்து அரண்மனையில் மகிழ்ச்சியான அரசாட்சி செய்கிறான் சீவகன். தன் கணவன் தன்னை மட்டுமே மணக்கவில்லை என்பது தெரிந்து இருப்பினும் அப்பெண்கள் மறுப்பேதும் சொல்லாமல் சீவகனை வணங்கி மகிழ்கின்றனர். இங்குத் திருத்தக்கதேவர் என்ற ஆண் மொழியின், வீரியம் மிகுந்துள்ளதை அறியமுடியும். எட்டுப் பெண்களில் ஒரு பெண் கூடவா? மறுப்பேதும் சொல்லாமல் இருப்பாள். அல்லது மறுப்பேதும் சொல்லாமல் தன் கணவன் யாரை மணந்தாலும் எத்தனை பெண்களை அந்தப்புரத்து நாயகியாக வைத்திருந்தாலும்

அவன் அரசன்/ஆண். எப்படி பெண்ணாகிய நான் இதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்க முடியும்? என்ற பெண் மொழி, மௌன மொழியாக இலக்கியம் நெடுகிலும் பதிவாகியுள்ளது. எழுதப்பெற்ற பண்டைய இலக்கியத்தில் ஆண் சார்ந்த கருத்துக்களே அதிகம் இருக்கும் என்பது உறுதி. சில ஆண் படைப்பாளர்கள் ஆண்பால் சார்ந்த அரசியலை வெளிப்படுத்த முனைகின்றனர். ஆணாதிக்க அரசியலைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தாமல் பொதுமைப்படுத்தி வெளியிடுவது ஆண் சார்பிற்கு அவர்களை இட்டுச் சென்று விடக்கூடும். (முனைவர் மு.பழனிப்பன், பெண்ணிய வாசிப்பில் மணிமேகலை.) சீவகசிந்தாமணியில் திருத்தக்கதேவர் தன் ஆண்பால் சார்ந்த ஆதிக்கத்தைத்தான் காப்பியத்திலும் பதிவு செய்துள்ளார்.

இங்கு ஆண்மொழி வீரியம் கொண்டும், பெண்மொழி மௌனம் கொண்டு உள்ளது. ஒரு படைப்பின் உண்மைத்தன்மை என்பது அது எல்லாவிதமான கோணத்திலும் சரிவரப் பொருந்தி இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் சீவக சிந்தாமணியில் அதுபோன்ற பொது தன்மையைக் காண இயலாது. சமூகம், அரசியல், பண்பாடு, பழக்கவழக்கம் எனப் பலவாறான தளங்களில் பயணம் செய்தாலும் அது பெண்ணடிமை என்ற ஒரே மையத்தையே நகர்த்திச் செல்கிறது. சீவகசிந்தாமணி குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் நோக்கமாகக் கீழ்க்காணும் பதிவுகளை முன்வைக்கலாம்.

1. சீவகன் எட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்வதற்கான காரண காரியம் விளங்கவில்லை.
2. பெண் கதைமாந்தர்கள் வலுவற்றவர்களாகவே காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர்.
3. சீவகசிந்தாமணி காப்பியம் சீவகனின் காதலையும், செல்வத்தையும் இறுதியில் துறவையுமே பேசுகிறது. அதையே முக்கியச் சாரமாகவும் கொண்டுள்ளது.

- இது ஆண்மையச் சார்பு காப்பியமாகும்.
4. பெண், மனைவி என்ற பந்தத்தின் மூலமே புனிதமாக்கப்படுகிறாள் என்பதையும் அதுவே அவர்களுக்கான வாழ்வு என்ற ஆண் மையக் கோட்பாடுகளையும் ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளது.
 5. எட்டுப் பெண்களை மணந்து அவர்களுக்கு தாய்மைப் பேறு கொடுத்து விட்டு இறுதியில் துறவறம் என்று கதை முடிகிறது. அங்கு பெண்களின் மனவலி, கதை, ஏக்கம் என்று பெண் அறம் சார்ந்த எந்தவொரு கேள்விக்கும் பதில் இல்லை. பெண் சார்ந்த மொழியினைப் பேசவிடாமல் செய்வதுதான் கற்பா?
 6. பெண் மௌனம் காத்து நிற்பதுதான் தமிழர் மரபாகக் கொள்ள வேண்டுமா?
 7. சீவகன் என்ற கதையின் நாயகன் எதற்கும் பதில் இல்லாமல் கதையின் துவக்கம் முதல் இறுதிவரை தன் சுய விருப்பத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருபவனாகவே உள்ளான்.
 8. ஆசிரியர் சீவகனையும் சமணத்தையுமே மேலோங்கிக் காட்சிப் படுத்தியுள்ளார்.
 9. காப்பியத்தில் பெண் காடு, மலை, சோலை, வானம் போல வேறு எதுவும் இல்லை.

சமணர்களுக்கு அகம் பற்றி (இல்லற இன்பம்) எதுவும் தெரியாது என்று வாதிட, அதனைப் பொய்யாக்கும்விதமாகத் திருத்தக்கதேவரால் சீவகசிந்தாமணி எழுதப்பட்டது என்றொரு கருத்தும் நிலவுகிறது. இல்லற இன்பத்திற்கும் பெண் உடல் வர்ணனைக்கும், காமத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்த ஆசிரியர் பெண்ணின் அகஉணர்வுகளுக்கு முன்னுரினை தராமல் ஆண் மைய நோக்கில் காப்பியத்தைப் படைத்துள்ளார்.

துணை நூல்பட்டியல்

ஆசிரியர் டாக்டர் ரா. சீனிவாசன். 1991. சீவக சிந்தாமணி (உரைநடை).